

Vinter i Norrland : fragment ur ett hittills outgifvet bref /

Molin, Pelle,

77 A



National Library
of Sweden

Under andra perioden.

a) Öfningstiden för de värnpliktige utsträckes till öfverensstämmelse med härordningsförslagets bestämmelser i detta hänseende.

b) Härens indelning och sammansättning bringas till full öfverensstämmelse med härordningsförslaget.

c) Härens befälskader fullständigas äfvenledes i öfverensstämmelse med härordningsförslaget.

d) Stammanskapets numerär nedbringas till hvad härordningsförslaget förutsätter. Särskilda åtgärder vidtagas för påskyndande af indelta personalens afgang.

3:o. De värnpliktiges aflöning uppföres med 10 öre pr dag.

VINTER I NORRLAND.

Fragment ur ett hittills outgifvet bref af *Pelle Molin*.

Famose bror!

Söndagseftermiddag, novemberstämming. Ute yr storm och klinga bjällror och pisksmällar. Sågverkspatronerna äro ute på uppköp, äro på väg till fjällmarknader, ila lätta förbi, insvepta i vargskinnspälsar af gul färg och se solida ut. Efter knega tunga foror med långsamma fjät. Det skall bli mat till julen uppe till fjälls: Spirituosa, fotogén, fläsk, allt möjligt. Efter fororna tjadda drängar i renskinnspälsar och lappstöflar, och en frostig ylleami framför den ångande munnen — och smacka på hästarna. Medarne ska' knarra kanske 30 mil ännu, backiga vägar uppför, djupa skogar igenom, upp till nybyggareregionen.

Här inne i min rymliga sal, vettande åt söder mot den bleka vintersolen, sitter jag och håller på att sätta mig i söndagsstämming. Men friden vill icke hyra en våning i min själ. Min oro håller revy med begångna dumheter — bara från augusti — och jag känner mig så hemsk till mods, så liten, så fattig, att jag krymper ihop på stolen där jag sitter, så att jag snart ej är värd så mycket som en 25 öres »kattunge».

Vid det här laget sitta bröderna Erik, Axel, Gunnart i Blanch vid cigarrök, hoppande internationella fnask och kypargubben Petterqvist.

Jag har ingen toddy att dricka, men jag har en brasa, som spelar på finalen; jag har ingen kypare, jag, men är min egen dräng; jag har inga hoppande fnask, men på mitt bord ligger en hög fruntimmersporträtt som svar på min friareannons i Dagens Nyheter för den 14 d:s.

Ute yr stormen med högar af snö öfver rabarberbladen och de aflöfvade vinbärsbuskarne i min trädgård. Isblommor ha inkräktat större delen af

fönsterrutorna, så att jag knappast kan skönja Hundforsberget midt emot, öfver hvars kam solen om klara dagar ger en halftimmes seance. Snart skall hon icke ge någon seance alls. Då är jultid inne. Då är hon borta trenne veckor, då har man skymning trenne veckor; då börjar aftongryningen där morgonrodnaden slutat, och stunden emellan dem bägge är ej så lång att man hinner lägga ut en räfsax och sopa igen spåren efter sig, förr än mörkret står tjockt och norrskenet går flammigt ända upp till Carlavagnen. Då har man svinfötternas och pressyltans feta tid. Då stöpes talgljus i bondgårdarna.

Älfven har lagt. Forsen håller på att frysa igen. Vi ha haft uppmot 30 grader kallt en tid. Vattnet och skummet bygga ishus och grönskiftande palats midt öfver klipporna i fallen, och där vattnet gått mera lugnt har det haft en grön reflexfärg från luften, med mera skärt, där det speglat horisontluften, med gulbrunt, där bottenis legat under, med blåviolett, där klipporna stuckit upp.

Om jag höjer mig på tå, kan jag öfver isblommorna på rutan, öfver den insnöade trädgården, genom stormen, mera genom aning än med öga, skönja forsen genom smutsgula fall, som härifrån, 200 fot ofvanför, från kanten af en lodrät nipa, ser ut som vore den bara några små rännilar, som nedanför förvandlas till djupsvarta band, där den går fram mellan hvita stränder. Strax nedanför fallen, trots sabbaten, trots stormen, irra några eldar fram och tillbaka öfver vattenhvirflarne. Under Notön går en. Vid Brådön en annan. De eldarne komma från kådiga kubbar, som brinna på en järnställning i aktern af en båt, och i båten äro tjuffiskare på lax, som passa på under novemberkvällen och stormen att hugga utlekt blanklax med ljuster.

Du vet ej du, hur det kännes att vara med på sådant. Hvarje årtag medför en fara. Hvarje minut kan föra med sig en framskjutande bjälke eller en timmerstock, som dansar fram ur mörkret med pilens fart, och stöter sönder den isfyllda snipan i ett nafs; hvarje stund kan ett isstycke komma svängande just där man ämnat sänka den hullingsskodda ljustern i en laxrygg, hvarje sekund hotar en sugande hvirvel att dansa polska med båten till dess den når botten. Floden går kolsvart, stränderna stå höga, jättehöga och snöhöljda, himmelen är grön. Längst upp på krönet af den branta nipan ha bondgårdarne klängt sig fast, och där är strömningsdieten hemma, och dit skall laxen förbi länsmannens näsa och göra matsedeln mera variabel till jul. Det är en bit stämning och lif härifrån, som jag försökt ge dig till lifs, då jag inser, att jag inte kan skrifva roligheter.

Frid och fröjd, min gosse.

Näsåker, sista sönd. i nov. 90.

Gamle tillgifne brodern

Pelle.



PELLE MOLIN.